

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

22. Dies Martii. Pulchritudo est ignis, qui tangentes urit, distantes inflammat. Xenophon.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

à me ipsum genus auspicabor, ac meum quidem genus à me incipiet, tuum verò in te desinet. Hanc igitur nobilitatem affecta, quæ originem trahit à probis moribus, non à majoribus. Sic non videtur Poëta cecinisse furdo, dum ita cecinit merro.
Nobilitas morum magis ornat, quam genitorum.

22. DIES MARTII.

Pulchritudo est ignis, qui tangentes urit, distantes inflammat. *Xenophon.*

Nec pul- I.
 chritudo.

UT bonum. inter omnia naturæ bona, & dona maximè contemptibile, ut par est, contempnas, juvabit audire de ea

Catorum virorum effata. Pulchritudinem pulcherrimè dixit Theophrastus, esse *diffimulatam fraudem, sive fraudulentum silentiū*: Theocritus, *pulchrū damnum, eburneum detrimentum*: Socrates, *modici temporis tyrannidem*: Nazianzenus, *temporis, & morbiditubrium*. S. Hieronym. *oblivionem rationis*: S. Bernardus, *coloratam carnis putredinem*. Nonne hæc pulchra de pulchritudine lineamenta? sæpè ubi major est corporis decor, minor est animæ splendor. Non rarò sub crystallina glacie latet olidum cœnum: in muro polito subnascitur squamosus serpens interiora eburneidentis, molesta terebat scabies: quo pretiosior pannus, eo majorem edit tinea stragem: quo feracior arbor, eò magis à verme infestatur: hoc est sub cute candida, sæpè latet anima sordida. Fluxo aliquo hujus mundi intumescere bono, est vanitas vanitatum:
 corpo-

corporis verò insolescere forma, & levitas levitatum, & fatuitas fatuitatum. Quid enim est aliud pulchritudo, quam velum oculis, laqueus pedibus, viscus a-lis? Quot sunt qui exterius referunt oris venustate Helenam, interiùs cordis deformitate Hecubam?

II. Subsannent parvi magnos, formosi deformes, integri corpore, nævo aliquo conspicuos, recti distortos, gigantes, pygmæos: unus omnes denique finis manet, & idèò vanitatis brevi finiendæ monet. Licet cupressi rectissimæ, lauri altissimæ, platani umbrosissimæ, cedri pulcherrimæ, juniperi fragrantissimæ, alni celsissimæ sint, non tamen arbores illæ idèò sunt sæcundiores. Tu ment ad venustatem frondibus, carent ad utilitatem fructibus. Quorsum hæc? Ut intelligas, licet homo sit rectissimus corpore, celsissimus stemmate, venustissimus forma, fragrantissimus fama, non idèò integriorem esse vitâ. Quid hîc firmum in tanta rerum omnium infirmitate? Quæ turris tam alta, quæ moles tam firma, quæ fabrica tam solida, quæ domus tam splendida, quæ non ab edaci tempore consumitur: dein paulatim collabitur, tandem penitus destruitur? Insim enim aut labascunt fundamenta, aut dehiscunt parietes, aut curvantur trabes, aut discedunt compages, aut exedunt tigna stillicidia, aut convelluntur pavimenta, aut computrescunt fenestræ, aut franguntur fores; & sic deficient sumptuosissimæ ædes. Si ita collabascit fabrica compacta ex marmore, lapide, ligno, ferro, calce, latere: quomodo stabit lutea illa corporis fabrica composita ex carne, sanguine, nervis, articulis, artubus, rebus infirmis? Ô solida fabrica, quæ corrui unâ febriculâ!

III. Obnoxia est omnis, quàm homo sic deperit, illa perituri corporis elegantia, rille qui eam infestant hostibus, videlicet oppitulationi lienis, calori hepatis, doloti ventriculi, tum ori pedum, discordiæ humorum, moribus cælorum, conjunctionibus lunæ, defectibus solis, æstatis calori, hyemis frigori. Itaque formæ nitor vernantium florum mirabilitate est fugacior: qua ut nihil est oculis gratior, sic nec tempore brevior. Hic accedit rarum esse commercium pulchritudinis cum virtute. Hinc illi venustuli, & pomicati, qui muliebriter vultum expoliunt, qui ad barbulam, & cincinnos ornatrices habent, cujus frequentior est usus calamistri, quàm calami, qui ut veneris pupæ obambulant, pexi, delicatuli, effæminati, ad nihil aptiores, quàm ut relegentur ad gynicæa. Enimverò raro conveniunt, & in uno corde morantur formæ dignitas, & castitas. Difficilis quippe est ejus rei, quàm multi expetunt custodia: & facile expugnatur, quod undique incessitur. Admoventur muris, calæ blanditiarum, machinæque munerum, & latentes sub terram, fraudum cuniculi: si his artibus non proficitur, manu improba vis infertur. Itaque forma multos tentavit, & tentandos præbuit: quosdam stravit, & vel compulit ad crimen mortale, vel impulit ad mortem, si alterutrum extremorum eligendum, forma gratior, sed gibbus est tutior. Hujus sæpe reminiscere:

Esse solet raro pulchra, pudica caro.